

चालीसौं पदको गुप्त इतिहास - संख्या पन्ध्रौं

दोस्रो हाय — भाग दुई

Jeff Pippenger

2026-06-11

सिस्टर ह्वाइटले धेरै पटक यस कुरालाई सम्बोधन गर्नुहुन्छ कि नासरतको सभाघरमा येशूले पढ्नुभएको यशैयाको उक्त अंशले उहाँको कार्यको घोषणा मात्र गरेन, तर हाम्रो कार्यको पनि पूर्वछाया प्रस्तुत गर्‍यो। त्यस अभिषिक्त कार्यको पूर्ण परिपूर्ति तिनीहरूद्वारा सम्पन्न हुन्छ जसले एक लाख चवालीस हजारको झण्डा निर्माण गर्छन्।

परमप्रभु परमेश्वरको आत्मा ममाथि छ; किनकि नम्रहरूलाई सुसमाचार सुनाउन परमप्रभुले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ; उहाँले मलाई खिन्नहृदयहरूलाई बाँध्न, बन्दीहरूलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्न, र बाँधिएकाहरूलाई कारागारको ढोका खोलिएको घोषणा गर्न पठाउनुभएको छ; परमप्रभुको प्रसन्नताको वर्ष र हाम्रा परमेश्वरको प्रतिशोधको दिनको घोषणा गर्न; शोक गर्ने सबैलाई सान्त्वना दिन; सियोनमा शोक गर्नेहरूका निम्ति नियुक्त गर्न, तिनीहरूलाई खरानीको सट्टा शोभा, शोकको सट्टा आनन्दको तेल, र निराशाको आत्माको सट्टा प्रशंसाको वस्त्र दिन; ताकि तिनीहरू धार्मिकताका वृक्षहरू, परमप्रभुको रोपाइँ कहलाउनु, ताकि उहाँ महिमित हुनुहोस्। अनि तिनीहरूले प्राचीन भग्नावशेषहरू निर्माण गर्नेछन्, तिनीहरूले अघिल्ला उजाड स्थानहरू उठाउनेछन्, र तिनीहरूले धेरै पुस्तादेखिका उजाड सहरहरू, ती विनाशहरू, पुनर्स्थापित गर्नेछन्। अनि परदेशीहरू उभिएर तिमीहरूका बगाल चराउनेछन्, र विदेशीहरूका सन्तानहरू तिमीहरूका हलो जोत्ने र दाखबारी स्याहार्ने हुनेछन्। तर तिमीहरू परमप्रभुका याजकहरू कहलिनेछौ; मानिसहरूले तिमीहरूलाई हाम्रा परमेश्वरका सेवकहरू भनी बोलाउनेछन्; तिमीहरूले जातिहरूका धनसम्पत्ति उपभोग गर्नेछौ, र तिनीहरूको महिमामा तिमीहरू गर्व गर्नेछौ। तिमीहरूका लज्जाको सट्टा तिमीहरूले दोब्बर पाउनेछौ; र अपमानको सट्टा तिनीहरूले आफ्नो भागमा आनन्द मनाउनेछन्; यसकारण आफ्नो देशमा तिनीहरूले दोब्बर अधिकार गर्नेछन्; अनन्त आनन्द तिनीहरूको हुनेछ। यशैया 61:1-7।

अघिल्लो लेखमा हामीले तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिनको समय-भविष्यवाणी बनाउने “घण्टा, महिना, दिन र वर्ष” को पहिचान गर्न आरम्भ गरेका थियौं। समय अब रहेन, यसैले समयका यी चार अभिव्यक्तिहरूलाई अन्तिम दिनहरूमा प्रतीकात्मक रूपमा लागू गर्नुपर्छ, जब पहिलो र दोस्रो धिक्कारका भविष्यसूचक विशेषताहरू तेस्रो धिक्कारमा पुनः दोहोरिन्छन्। “वर्ष” “परमप्रभुको ग्रहणयोग्य वर्ष” हो, र यो “हाम्रा परमेश्वरको प्रतिशोधको दिन” पनि हो।

“त्यो दिन” भनेको “विपत्तिको दिन” हो, प्रतिफलको दिन र प्रतिशोधको दिन, जसरी मोशाले प्रस्तुत गरेका छन्।

प्रतिशोध र प्रतिफल मेरो हो; उचित समयमा तिनीहरूको खुट्टा चिप्लिनेछ; किनकि तिनीहरूको विपत्तिको दिन नजिकै आएको छ, र तिनीहरूमाथि आइपर्ने कुराहरू शीघ्र आइरहेका छन्। व्यवस्थाविवरण 32:35।

यशैयाहमा यो “अनुग्रहको वर्ष” र “प्रतिशोधको दिन” हो, र प्रतिशोधको दिन मोशाको “विपत्तिको दिन” हो, जहाँ लाओडिसियाको खुट्टा चिप्लन्छ, जब उनीहरूले प्रतिफल र प्रतिशोध पाउँछन्। महान् भूकम्पको घडी, विपत्तिको दिन, अनुग्रहको वर्ष, र पहिलो महिना—यी सबै आइतबारको व्यवस्थासँग एकरूप छन्। योएलमा “महिना” भन्ने शब्द थपिएको शब्द हो, तर त्यो थपिएको शब्द ठीक छ। अनुवादकहरूले “महिना” भन्ने शब्द यस सत्यसँग सहमत भई थपे कि पछिल्लो वर्षा पहिलो महिनामा आयो।

यसकारण, हे सियोनका सन्तानहरू, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा रमाओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई यथोचित मात्रामा अगिल्लो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका लागि वर्षा, अर्थात् अगिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा, पहिलो महिनामा झारिदिनुहुनेछ। योएल 2:23।

“month” भन्ने शब्द मूल प्रेरित पाठको अंश नभई एक व्याख्या हो। हिब्रू भाषामा केवल यति भनिएको छ कि वर्षा “पहिलेझैँ” वा “प्रारम्भमा जस्तै” आउनेछन्—अर्थात् परमेश्वरले विगतका समयहरूमा जस्तै तिनका उचित ऋतुमा वर्षा पुनर्स्थापित गर्नुहुनेछ। सिस्टर ह्याइटले अन्तिम दिनहरूको पछिल्लो वर्षालाई वर्णन गर्न 1840 देखि 1844 सम्मको मिलराइट आन्दोलनलाई पेन्टेकोस्टसँग बारम्बार समरेखित गर्नुहुन्छ। पछिल्लो वर्षा “पहिलेझैँ” आउँछ, र त्यो पेन्टेकोस्ट थियो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले बारम्बार आइतबारको व्यवस्थसँग समरेखित गर्नुहुन्छ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको घोषणामा एकताबद्ध हुने स्वर्गदूतले आफ्नो महिमाद्वारा सारा पृथ्वीलाई उज्यालो पार्नु छ। यहाँ विश्वव्यापी विस्तार र असामान्य सामर्थ्य भएको एक कार्यको भविष्यवाणी गरिएको छ। सन् 1840–44 को आगमन आन्दोलन परमेश्वरको शक्तिको एक महिमामय प्रकटीकरण थियो; पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश संसारका प्रत्येक मिसनरी केन्द्रसम्म पुऱ्याइएको थियो, र केही देशहरूमा सोही शताब्दीको धर्मसुधारपछि कुनै पनि भूमिमा देखिएको भन्दा महान धार्मिक चासो देखा परेको थियो; तर यी सबै तेस्रो स्वर्गदूतको अन्तिम चेतावनीअन्तर्गत हुने शक्तिशाली आन्दोलनद्वारा अतिक्रमित हुनेछन्।”

“यो कार्य पेन्टेकोस्टको दिनको जस्तै हुनेछ। जसरी सुसमाचारको आरम्भमा पवित्र आत्माको खन्याइमा ‘अघिल्लो वर्षा’ बहुमूल्य बीउ अंकुरित गराउनका लागि दिइएको थियो, त्यसरी नै यसको समाप्तिमा बाली पाक्नका लागि ‘पछिल्लो वर्षा’ दिइनेछ। ‘यदि हामी परमप्रभुलाई जान्न निरन्तर अघि बढ्यौं भने, तब हामी जान्नेछौं: उहाँको प्रकट हुनु बिहानझैँ निश्चित छ; र उहाँ पृथ्वीमाथि पर्ने पछिल्लो र अघिल्लो वर्षाझैँ वर्षासरी हामीकहाँ आउनुहुनेछ।’ होशे 6:3। ‘यसकारण, हे सियोनका सन्तानहो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमा रमाओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई अघिल्लो वर्षा उचित मात्रामा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका लागि वर्षा—अघिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा—ओइराउनुहुनेछ।’ योएल 2:23। ‘अन्तिम दिनहरूमा, परमेश्वर भन्नुहुन्छ, म मेरो आत्मा सबै प्राणीमाथि खन्याउनेछु।’ ‘र यस्तो हुनेछ कि, जसले परमप्रभुको नाउँ पुकार्नेछ, त्यो उद्धार पाउनेछ।’ प्रेरित 2:17, 21।”

“सुसमाचारको महान् कार्य यसको प्रारम्भमा प्रकट भएको परमेश्वरको शक्तिको अभिव्यक्तिभन्दा कम प्रकटतासहित समाप्त हुनुहुँदैन। सुसमाचारको प्रारम्भमा अघिल्लो वर्षाको खन्याइमा पूरा भएका अगमवाणीहरू यसको समापनमा पछिल्लो वर्षामा फेरि पूरा हुनेछन्। यहाँ ‘ताजगीका समयहरू’ छन्, जसतर्फ प्रेरित पत्रसले यसो भन्दै दृष्टि लगाएका थिए: ‘यसकारण पश्चात्ताप गर, र फर्क, ताकि तिमीहरूका पापहरू मेटाइऊन्, जब प्रभुको उपस्थितिबाट ताजगीका समयहरू आउनेछन्; अनि उहाँले येशूलाई पठाउनुहुनेछ।’ प्रेरितहरू 3:19, 20।” The Great Controversy, 611.

पेन्टेकोस्ट सुसमाचार-कार्यको “उद्घाटन” अथवा “आरम्भ” थियो, र “अन्त्य”मा हुने पछिल्लो वर्षा “समापन” हो। पहिलोले अन्तिमको प्रतिनिधित्व गर्दछ। पहिलो महिनाले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा हुने पवित्र आत्माको उण्डेलाइलाई संकेत गर्दछ।

“हाम्रा कसैले पनि आफ्ना चरित्रहरूमा एक मात्र दाग वा कलङ्क रहूज्जेल परमेश्वरको छाप कहिल्यै प्राप्त गर्नेछैन। हाम्रा चरित्रका दोषहरू सुधारनु, र आत्माको मन्दिरलाई हरेक अशुद्धताबाट शुद्ध पार्नु हाम्रो हातमा छ। तब प्रारम्भिक वर्षा पेन्टेकोस्टको दिन चेलाहरूमा परेझैँ पछिल्लो वर्षा हामीमाथि पर्नेछ। ...”

“हे भाइहरू हो, तयारीको महान् कार्यमा तिमीहरू के गर्दैछौ? जोहरू संसारसँग एकरूप भइरहेका छन्, तिनीहरू सांसारिक ढाँचा ग्रहण गर्दैछन् र पशुको छापका लागि तयारी गर्दैछन्। जोहरू आत्मप्रति अविश्वासी छन्, जोहरू परमेश्वरको सामु आफूलाई नम्र तुल्याइरहेका छन् र सत्यको आज्ञापालनद्वारा आफ्ना प्राणहरूलाई शुद्ध पारिरहेका छन्, तिनीहरूले स्वर्गीय ढाँचा ग्रहण गर्दैछन् र आफ्ना निधारहरूमा परमेश्वरको छापका लागि तयारी गर्दैछन्। जब त्यो आज्ञा जारी हुनेछ र त्यो छाप अंकित गरिनेछ, तिनीहरूको चरित्र अनन्तकालभरि शुद्ध र निष्कलंक रहनेछ।” Testimonies, volume 5, 214, 216.

पहिलो “महिना” आइतबारको व्यवस्था हो, ठूलो भूकम्पको “घडी” आइतबारको व्यवस्था हो, विपत्ति, प्रतिफल र प्रतिशोधको “दिन” आइतबारको व्यवस्था हो, र ग्रहणयोग्य “वर्ष” पनि आइतबारको व्यवस्था हो। पहिलो धिवकारको भविष्यवाणीका एक सय पचास वर्षहरू आइतबारको व्यवस्थामा समाप्त हुन्छन्, जहाँ तीन सय एकान्नब्बे वर्ष र पन्ध्र दिन प्रारम्भ हुन्छ।

तुरही भएको छैटौँ स्वर्गदूतलाई यसो भनियो, “महान् यूफ्रेटिस नदीमा बाँधिएका चार स्वर्गदूतहरूलाई फुकाइदेऊ।” अनि मानिसहरूको तेस्रो भागलाई मार्नका लागि एक घडी, एक दिन, एक महिना, र एक वर्षको निम्ति तयार पारिएका ती चार स्वर्गदूतहरू फुकाइए। प्रकाश 9:14, 15.

“महान् यूफ्रेटिस नदीमा” “बाँधिएका” “चार स्वर्गदूतहरू” आइतबारको व्यवस्था लाग्ने घडीमा “छोडिन्छन्।” तिनीहरूलाई मानिसहरूको तेस्रो भागलाई मार्न दोस्रो हाथको घडी, दिन, महिना र वर्षको निम्ति भविष्यवाणी अनुसार “तयार” पारिएको छ। संयुक्त राज्य अमेरिका आइतबारको व्यवस्थामा बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा मारिन्छ, र आइतबारको व्यवस्थामा स्थापना हुने त्रिगुणी सङ्घको संयुक्त राज्य अमेरिका एक तिहाइ भाग हो। दोस्रो हाथ तेस्रो हाथमा दोहोरिन्छ, जसरी दोस्रो स्वर्गदूत तेस्रो स्वर्गदूतमा दोहोरिन्छ।

ती चार वारे 9/11 मा मुक्त गरिए, जसले एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने कार्यको आरम्भ जनायो, र त्यसपछि तुरुन्तै तिनीहरूलाई रोकियो। यशैया एकसट्टीमा प्रतिनिधित्व गरिएका शोक गर्नेहरूलाई जब सान्त्वना दिइन्छ, तब आइतबारको व्यवस्थाको समयमा सान्त्वनादाताको पूर्ण उँडेलाइद्वारा तिनीहरूलाई सान्त्वना दिइन्छ, जुन महान् भूकम्पको “घडी” पनि हो। ग्रहणयोग्य वर्षमा शोक गर्नेहरू नै इजकिएल नौमा शोक गरिरहेका त्यही व्यक्तिहरू हुन्, जसले परमेश्वरको छाप पाउँछन्। येशूले आफ्नो सेवकाइको आरम्भ यशैया एकसट्टी उद्धृत गरेर गर्नुभयो, र सिस्टर ह्वाइटले उहाँको उक्त घोषणालाई हाम्रो कार्यसँग समरेखित गर्नुहुन्छ।

“ख्रीष्टले आफ्नो सेवाकार्यलाई संसारसमक्ष घोषणा गर्नुभयो, जब नासरतको सभाघरमा उहाँले यशैयाको भविष्यवाणीबाट यसरी पढ्नुभयो: ‘प्रभुको आत्मा ममाथि हुनुहुन्छ, किनकि उहाँले मलाई दरिद्रहरूलाई सुसमाचार सुनाउन अभिषेक गर्नुभएको छ; उहाँले मलाई टुटेको हृदय भएकाहरूलाई चङ्गाइ दिन, बन्दीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न, अन्धाहरूलाई दृष्टि-प्राप्तिको सुसमाचार सुनाउन, थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई स्वतन्त्रतामा पठाउन, प्रभुको ग्रहणयोग्य वर्षको घोषणा गर्न पठाउनुभएको छ।’ उहाँका सामु कस्तो कार्य थियो!—प्रभुको ग्रहणयोग्य वर्षको घोषणा गर्नु। यो अवधि युगमाथि युगलाई समेट्छ, शताब्दीमाथि शताब्दी फैलिन्छ, जबसम्म अनुग्रहको समय रहनेछ। परमेश्वर याचना र ढक्ढक्याइ सुनिरहन पर्खिरहनुभएको छ; हामीलाई सहायता गर्न सक्ने एकमात्र उहाँतिर मानवजाति नजिक आएको देख्न उहाँ नजर राखिरहनुभएको छ। उहाँ तिनीहरूका पाप क्षमा गर्न, तिनीहरूलाई आफ्नै जनका रूपमा ग्रहण गर्न उत्कट अभिलाषा गर्नुहुन्छ। उहाँकहाँ आउने प्रत्येक पश्चात्तापी आत्मालाई उहाँले ग्रहण गर्नुहुनेछ; किनकि यही कार्य गर्नका लागि परमेश्वरले आफ्ना एकमात्र पुत्रलाई अभिषेक गर्नुभएको थियो।”

“तर ख्रीष्टले यशियामा अभिलेखित उक्तिलाई किन पूरा गर्नुभएन? उहाँले ‘र हाम्रो परमेश्वरको प्रतिशोधको दिन’ भन्ने वाक्यांश किन छोड्नुभयो? यस वाक्यको पछिल्लो भाग पहिलो भागजस्तिकै सत्य थियो; र आफ्ना चुनिएका अगमवक्तालाई दिनुभएको आफ्नै वचनको एक अंश रोकिराखेर, आफ्नो मौनताद्वारा, ख्रीष्टले त्यस सत्यलाई अस्वीकार गर्नुभएको थिएन। तर यो अन्तिम वाक्यांश त्यही थियो, जसमा उहाँका श्रोताहरू रमाउन चाहन्थे, र जसलाई तिनीहरू व्यवहारमा उतार्न प्रवृत्त थिए, आफ्नो धार्मिक विश्वासका नभएकाहरू सबैमाथि न्याय उच्चारण गर्दै। जनतालाई सत्य, धार्मिकता, र क्षमाका वचनहरू दिनुको सट्टा, तिनीहरूले तिनीहरूलाई परमेश्वरले सारा अन्यजाति संसारलाई घृणा गर्नुहुन्छ भनेर सिकाएका थिए। परमेश्वरको पितृसुलभ चरित्रलाई गलत रूपमा प्रस्तुत गरिएको थियो, र मानवीय परम्पराहरूको मुनि गाडिएको थियो। Signs of the Times, January 14, 1897.”

यस युगमा परमेश्वरका जनहरूको मिशन प्रेरणाद्वारा प्रदत्त ती वचनहरूमा रेखांकित गरिएको छ, जसले मसीहको कार्यको वर्णन गर्दछ: ‘परमप्रभु यहीवाको आत्मा ममाथि छ, किनकि नम्रहरूलाई सुसमाचार सुनाउन उहाँले

मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ; उहाँले मलाई खिन्नहृदयहरूलाई निको पार्न, बन्दीहरूलाई स्वतन्त्रताको घोषणा गर्न, र बाँधिएकाहरूका निम्ति कारागारको द्वार खोलिएको घोषणा गर्न पठाउनुभएको छ; परमप्रभुको ग्रहणयोग्य वर्षको, र हाम्रा परमेश्वरको प्रतिशोधको दिनको घोषणा गर्न; शोक गर्ने सबैलाई सान्त्वना दिन, सियोनमा शोक गर्नेहरूका निम्ति व्यवस्था गर्न, तिनीहरूलाई खरानीको सट्टा शोभा, शोकको सट्टा आनन्दको तेल, र निरुत्साहको आत्माको सट्टा प्रशंसाको पोशाक दिन; ताकि तिनीहरू धार्मिकताका वृक्षहरू, परमप्रभुको रोपाईँ, भनिन सकून्, ताकि उहाँ महिमित हुनुहोस्।’

“र उनीहरूले पुराना उजाड स्थानहरू फेरि निर्माण गर्नेछन्, उनीहरूले पहिलेका विध्वंसहरू पुनर्स्थापित गर्नेछन्, र उनीहरूले उजाड सहरहरू, धेरै पुस्ताहरूका सुनसान अवस्थाहरू, मर्मत गर्नेछन्।” Lake Union Herald, November 11, 1908.

तेस्रो धिक्कारभित्र दोस्रो धिक्कारको पुनरावृत्तिमा अझ अगाडि बढ्नु अघि, हामीले आफैँलाई स्मरण गराउनुपर्छ कि यस सन्देशलाई “पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति” मिलाएर बुझ्नुपर्छ। यसले यो चिनाउँछ कि प्रेरित वचनमा रहेका प्रत्येक “घण्टा,” “दिन,” “महिना,” र “वर्ष” जुन आइतबारको व्यवस्थाको प्रसङ्गसँग मेल खान्छ, तिनलाई इस्लामले आइतबारको व्यवस्थामाथि प्रहार गर्न गरिरहेको तयारीमा पनि लागू गरिनुपर्छ।

उदाहरणका लागि: “घण्टा” शब्द पुरानो करारको केवल एक मात्र पुस्तकमा पाइन्छ, र त्यो पुस्तक दानियलको पुस्तक हो। दानियलमा “घण्टा” पाँच पटक उल्लेख गरिएको छ।

अनि जो कोही घोटो परी दण्डवत् गर्दैन, त्यही घडी उसलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीको बीचमा फालिनेछ। ... अब यदि तिमीहरू तयार छौ कि जुनबेला तिमीहरूले कर्नेट, बाँसुरी, वीणा, स्याकबट, भजन्त्री, डल्सिमर, र सबै प्रकारका संगीतको ध्वनि सुन्छौ, त्यहीबेला घोटो परी मैले बनाएको मूर्तिलाई दण्डवत् गर; ठीक छ; तर यदि तिमीहरूले दण्डवत् गरेनौ भने, त्यही घडी तिमीहरूलाई दन्किरहेको आगोको भट्टीको बीचमा फालिनेछ; अनि त्यस्तो कुन परमेश्वर छ, जसले तिमीहरूलाई मेरा हातबाट छुटाउन सक्नेछ? दानियल ३:६, १५।

बहिनी व्हाइटले बारम्बार दानिएल ३ लाई, र त्यसकारण “त्यही घडी” लाई, आइतबारको व्यवस्थामा लागू गर्नुहुन्छ। दानिएल अध्याय ४ मा, नबूकदनेसरमाथि आउन लागेको न्यायको व्याख्या गर्न संघर्ष गर्दा दानिएल “एक घडी” सम्म व्याकुल हुन्छन्।

तब दानिएल, जसको नाउँ बेल्तशस्सर थियो, एक घण्टासम्म स्तब्ध भए, र उनका विचारहरूले उनलाई व्याकुल तुल्यायो। राजाले बोलेर भने, “हे बेल्तशस्सर, यो सपना वा यसको व्याख्याले तँलाई विचलित नपारोस्।” बेल्तशस्सरले जवाफ दिएर भने, “हे मेरा प्रभु, यो सपना तपाईँलाई घृणा गर्नेहरूकै लागि होस्, र यसको व्याख्या तपाईँका शत्रुहरूकै लागि होस्।” दानिएल ४:१९।

आउँदै गरेको न्यायको विषयमा नबूकदनेसरलाई कसरी अवगत गराउने भन्ने कुरा बुझ्न खोज्दा दानियल “एक घण्टा” सम्म स्तब्ध हुन्छन्। दानियलले त्यो पहिलो स्वर्गदूतका सन्देशवाहकको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले न्यायको “घडी” आइपुगेको छ भनी घोषणा गर्छ। उनको भविष्यवाणी नबूकदनेसरलाई दिइन्छ, र एक वर्षपछि बाबेलमाथिको न्याय नबूकदनेसरमाथि आइपर्छ।

त्यही घडीमा त्यो कुरा नबूकदनेसरमाथि पूरा भयो; र उनी मानिसहरूबाट धपाइए, र गोरुहरूझैँ घाँस खान लागे, र उनको शरीर आकाशको शीतले भिज्यो, जबसम्म उनका केश चीलका प्वाँखहरूजस्ता बढेनन्, र उनका नङ्गाहरू चराहरूका पज्जाहरूजस्ता भएनन्। दानिएल ४:३३।

दानिएलले चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको भविष्यवाणी गरिरहेका छन्, र जब त्यो आइपुग्छ तब त्यो बाबेलमाथिको न्यायको “घडी” हो। दुवै “घडी”हरूले आइतबारको व्यवस्थालाई नै चिनाइरहेका छन्, जुन ठूलो भूकम्पको घडी हो। नबूकदनेसर बाबेलको कथाको अल्फा हुन् र बेल्तशस्सर त्यसको ओमेगा हुन्, र जुन रात हातले भित्तामा लेखन प्रकट भयो, त्यही रात बेल्तशस्सर मारिए।

त्यही घडीमा मानिसको हातका औंलाहरू प्रकट भए, र राजमहलको भित्ताको पलस्तरमाथि दियोको सामुन्ने लेख्न लागे; अनि लेखिरहेको हातको अंश राजाले देखे। दानियल ५:५।

“त्यही घडी” पर्खालमाथि लेखाइ प्रकट हुनु भनेको लिखित आइतबारको व्यवस्था आउँदा मण्डली र राज्यबीचको पृथक्ताको “पर्खाल” नष्ट हुने समयलाई चिन्हित गर्दछ; त्यसपछि जसरी बाबेलको अन्त भयो, त्यसरी नै बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकाको पनि अन्त हुन्छ। छैटौँ राज्यको रूपमा, संयुक्त राज्य अमेरिका नै यशैया तेइसमा टायरकी वेश्यालाई बिसिइने बेला सत्तरी प्रतीकात्मक वर्षसम्म राज्य गर्ने शक्ति हो। यशैयाले उल्लेख गरेको राज्य वा राजा भनेको सत्तरी वर्षका दिनहरू हुन्, र बाइबलको भविष्यवाणीमा सत्तरी वर्षसम्म राज्य गरेको राज्य बाबेल थियो। बेलशस्सारको बाबेलको पतनले संयुक्त राज्य अमेरिकाको पतनको प्रतीकात्मक रूप दिन्छ—आइतबारको व्यवस्थाको समयमा—जहाँ पर्खालमाथिको लेखाइ प्रकाश १३ मा अजिङ्गरङ्ग बोल्ने घटनासँग मेल खान्छ।

प्रकाशको पुस्तक अध्याय अठारमा, बाबेलमाथिको न्याय पद चारमा आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, जब दोस्रो स्वरले उनको न्याय एकै घण्टामा र एकै दिनमा आउँछ भनी पहिचान गराउँछ।

अनि मैले स्वर्गबाट अर्को स्वर यसो भन्दै गरेको सुनेँ, “हे मेरा जनहो, त्यसबाट बाहिर निस्क, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूका सहभागी नहोओ, र उसका विपत्तिहरूमध्ये कुनै पनि नपाओ। किनकि उसका पापहरू स्वर्गसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू स्मरण गर्नुभएको छ। उसलाई त्यस्तै प्रतिफल देओ जसरी उसले तिमीहरूलाई प्रतिफल दिएकी थिई, र उसका कामअनुसार उसलाई दोब्बर प्रतिदान देओ; जुन कचौरामा उसले भरिदिएकी छ, त्यसैमा उसको निम्ति दोब्बर भरिदेओ। जति उसले आफूलाई महिमा दिई र विलासितापूर्वक जीवन बिताई, उति नै उसलाई पीडा र शोक देओ; किनकि उसले आफ्नो हृदयमा भन्छे, ‘म रानी भई बसेकी छु, म विधवा होइनँ, र म कदापि शोक देख्नेछैनँ।’ यसकारण उसका विपत्तिहरू एकै दिनमा आउनेछन्—मृत्यु, शोक, र अनिकाल; र ऊ आगोले पूर्णतः जलाइनेछे; किनकि उसको न्याय गर्नुहुने प्रभु परमेश्वर शक्तिशाली हुनुहुन्छ। अनि पृथ्वीका राजाहरू, जसले उससँग व्यभिचार गरे र विलासितापूर्वक जिए, जब तिनीहरूले उसको दहनको धुवाँ देख्नेछन्, तब तिनीहरूले उसको निम्ति विलाप गर्नेछन् र शोक मनाउनेछन्, उसका यातनाको भयले टाढै उभिएर यसो भन्नेछन्, ‘हाय, हाय, हे महान् शहर बेबिलोन, हे शक्तिशाली शहर! किनकि एकै घण्टामा तेरो न्याय आइपुगेको छ।’ प्रकाश १८:४-१०।

स्पष्टतः बाबेलमाथिको क्रमिक न्याय पद चारको आइतबार-व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, जब परमेश्वरको अर्को बगाललाई बाबेलबाट बाहिर बोलाइन्छ। यूहन्नाले उनको न्यायको समयलाई “दिन” र “घण्टा” दुवैको रूपमा चिन्हित गर्छन्, जसले समयका प्रतीकहरूलाई प्रतीकात्मक रूपमै बुझिनुपर्छ भन्ने कुरा पुष्टि गर्दछ।

फसह पहिलो महिनामा मनाइनु पर्ने थियो, र फसह क्रूससँग मेल खान्छ, अनि क्रूसले फेरि आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ।

अनि परमप्रभुले मिश्रदेशमा मोशा र हारूनसँग यसो भन्दै बोल्नुभयो, “यो महिना तिमीहरूका निम्ति महिनाहरूको आरम्भ हुनेछ; यो तिमीहरूका निम्ति वर्षको पहिलो महिना हुनेछ। इस्राएलको सारा समुदायसित यसो भन्दै बोल, ‘यस महिनाको दशौँ दिनमा तिनीहरूले आ-आफ्ना पितृकुलअनुसार, हरेक मानिसले आफ्नो घरानाका निम्ति एउटा थुमा लिनु; हरेक घरानाका निम्ति एउटा थुमा। अनि यदि कुनै घराना त्यस थुमाका निम्ति अत्यन्त सानो भए, भने उसले आफ्नो घरको छेउको छिमेकीसँग मिलेर मानिसहरूको संख्याअनुसार त्यो लिनु; प्रत्येक मानिसले आफ्नो खाने परिमाणअनुसार त्यस थुमाका निम्ति गणना गर। तिमीहरूको थुमा निर्दोष, एक वर्षको भाले हुनुपर्छ; तिमीहरूले त्यो भेडाबाट वा बाख्राबाट लिनु। अनि तिमीहरूले त्यसै महिनाको चौधौँ दिनसम्म त्यसलाई राख्नु; अनि इस्राएलको समुदायको सारा सभाले साँझमा त्यसलाई मारोस्।’” प्रस्थान १२:१-६।

निस्तारचाड पहिलो फलफूलको मौसमको आरम्भ थियो, र त्यसैले यसले पेन्टेकोस्टको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र पेन्टेकोस्ट फेरि आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छ। मण्डप पहिलो महिनाको पहिलो दिनमा खडा गरियो, यसरी यसले आइतबारको व्यवस्थाको समयमा ध्वजाका रूपमा विजयशील कलीसियाको उठाइने कार्यको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। दोस्रो विपत्तिको “घण्टा,” “दिन,” “महिना,” र “वर्ष” ले आइतबारको व्यवस्थालाई चिन्हित गरिरहेको छ, र पङ्क्ति माथि पङ्क्ति, सन्दर्भ मिल्दा समयका ती प्रत्येक अभिव्यक्तिहरू आइतबारको व्यवस्थासँग मेल खान्छन्। आइतबारको व्यवस्थामा पोपीय सतावटको दोस्रो अवधि आरम्भ हुन्छ; पहिलो अवधि १,२६० वर्षको थियो, जसले त्यस अवधिका शहीदहरूलाई पाँचौँ मोहरमा “कति समयसम्म” भन्ने प्रश्नसहित प्रभुतर्फ पुकार गर्न लगायो, जबसम्म पोपीय शक्तिको न्याय नगरिने थियो। दोस्रो पोपीय रक्तस्नानमा येशूले आफ्ना जनलाई सतावट भोग्दा उनीहरूले के भन्नेछन् भनी चिन्ता गर्नुपर्दैन भनेर जानकारी दिनुभएको छ।

तर जब वे तुम्हें ले जाएँगे और पकड़वाँगे, तब पहले से चिन्ता न करना कि तुम क्या कहोगे; और न ही पहले से मन में ठानना; परन्तु जो कुछ उस घड़ी तुम्हें दिया जाए, वही कहना; क्योंकि बोलनेवाले तुम नहीं, परन्तु पवित्र आत्मा है। मरकुस १३:११।

पहिलो विपत्तिमा मानिसहरूलाई एक सय पचास वर्षसम्म पीडा दिइयो। ती वर्षहरू जुलाई २७, १२९९ मा आरम्भ भए र जुलाई २७, १४४९ मा समाप्त भए, जब चार स्वर्गदूतहरूले त्यस घडी, दिन, महिना र वर्षका लागि तयार पारिएका चार वायूहरूलाई छोडे, ताकि मानिसहरूको एक तिहाइ भागलाई मारियोस्। पीडाको त्यो अवधि संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको मूर्तिको स्थापना गरिने अवधिलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। त्यो अवधि लेवीव्यवस्था तेइसमा तुरहीहरूको चाडदेखि पेन्टेकोस्टसम्म प्रतिनिधित्व गरिएका पन्ध्र दिनहरू हुन्। पशुको मूर्तिको गठनको अवधि ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्म हो, तर मध्यरात्रिको पुकारको सन्देशको घोषणा गरिने अवधि ९/११ देखि आइतबारको व्यवस्थासम्मको पशुको मूर्ति-गठनको एक प्रयाक्टल हो।

छाप लगाइने कार्यको आरम्भ र अन्त्य नै पशुको प्रतिमाको गठनको पनि अल्फा र ओमेगा हुन्। एक वर्ग परमेश्वरको छापका लागि चरित्र निर्माण गरिरहेको छ; अर्कोले पशुको प्रतिमा निर्माण गरिरहेको छ। संयुक्त राज्य अमेरिकामा त्यो अवधि संसारको त्यही अवधिसँग मेल खान्छ, जुन आइतबारको व्यवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ। “महिना” त्यो यातनाको प्रतीक हो जसले प्रतिमा स्थापना गर्न बाध्य पार्छ; त्यसैले प्रकाश ९ को पद पन्ध्रद्वारा निरूपित आइतबारको व्यवस्थाको समयमा रहेको महिना, संसारमा पशुको प्रतिमा स्थापना गरिने क्रममा हुने इस्लामी यातनालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

दोस्रो विपत्तिको भविष्यवाणी, र त्यसको घडी, दिन, महिना र वर्षले आइतबारको व्यवस्था तथा संयुक्त राज्य अमेरिकामाथि प्रहार गर्न इस्लामलाई मुक्त गरिनु कसरी प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने सम्बन्धमा अन्य भविष्यसूचक प्रयोगहरू पनि छन्, तर हामी अब अन्य बुँदातर्फ अगाडि बढ्नुपर्छ।

हालको समयावधिमा, विगत करिब छ महिनादेखि, मैले यो कुरा विशेष रूपमा जोड दिँदै आएको छु कि तीन विपत्तिहरूको इस्लाम भविष्यसूचक रूपमा तीन स्वर्गदूतहरूसँग सम्बन्धित छ। याकूबको अन्त्य-दिनसम्बन्धी यस भविष्यवाणीदेखि—कि यहूदा “गधा”सँग बाँधिएको “दाखको बोट” हो—लिएर, ख्रीष्टले आफ्नो विजयी प्रवेशभन्दा अघि गधालाई छोडाउनुभएको घटना र अन्य प्रमाण-रेखाहरूसम्म, पहिलो र दोस्रो विपत्तिको इस्लामले त्यो भविष्यसूचक सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ जसले पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूलाई सामर्थ्य प्रदान गर्‍यो, र तेस्रो विपत्तिको इस्लामले तेस्रो स्वर्गदूतको भविष्यसूचक सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ।

हालै A. T. Jones द्वारा लिखिएको एउटा पुस्तकको एक अध्याय उद्धृत गरिएको थियो, र त्यसले उही तथ्यलाई तर भिन्न दृष्टिकोणबाट पहिचान गर्छ। Jones ले प्रकाशको पुस्तकको व्याकरण र संरचनाको प्रयोग गर्दै प्रकाशको पुस्तकका अन्तिम तीन विपत्तिका तुरहीहरूलाई तीन स्वर्गदूतहरूको सन्देशबाट अलग गर्न असम्भव छ भन्ने देखाउँछन्। उनले पहिलो स्वर्गदूतलाई दोस्रोबाट अलग गर्न सकिँदैन, र तेस्रोलाई अघिल्ला दुईबाट अलग गर्न सकिँदैन भन्ने कुरामा जोड दिइरहेका छन्। Jones को केन्द्रबिन्दु तीन स्वर्गदूतहरूमा छ, र यद्यपि उनले तीन स्वर्गदूतहरूको

अविभाज्य सम्बन्धबारे आफ्नो तर्क प्रस्तुत गर्छन्, उही तर्कद्वारा उनी यो पनि प्रमाणित गर्छन् कि प्रकाश ९ का तुरहीहरूलाई पनि प्रकाश १४ का तीन स्वर्गदूतहरूबाट अलग गर्न सकिँदैन। हामी यस लेखको समापन Jones को उक्त अध्यायद्वारा गर्नेछौं।

अध्याय ११. तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश

आजका लागि अत्यन्त महत्त्वपूर्ण प्रश्न, “हामीले के गर्ने?” को उत्तर सात तुरहीहरू र आजका महान् राष्ट्रहरूको स्थानको आधारमा निश्चयपूर्वक दिन सकिन्छ; किनकि यही आधारमा परमेश्वरको वचनद्वारा उत्तर दिइएको छ।

हामीले देखेका छौं कि सात तुरहीहरूमध्ये अन्तिम तीनसँग तीन शोकहरू अविभाज्य रूपमा सम्बन्धित छन्। सात तुरहीहरूको ठीक मध्यभागमा—चौथो तुरहीको समाप्तिपछि र पाँचौँ तुरहीको आरम्भअघि—यसरी लेखिएको छ: “अनि मैले हेरेँ, र स्वर्गको मध्यभागमा उडिरहेको एउटा स्वर्गदूतलाई यसो भनिरहेको सुनेँ, ऊ उच्च स्वरले भन्दै थियो, ‘हाय, हाय, हाय, पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई, किनकि ती तीन स्वर्गदूतहरूको तुरहीका अन्य स्वरहरू, जो अझै फुकिन बाँकी छन्, तिनका कारण।’” प्रकाश ८:१३।

“तीनवटा धिक्कारहरू सात तुरहीहरूमध्ये अन्तिम तीनसँग—प्रत्येकसँग एक-एक गरी—अविच्छिन्न रूपमा सम्बन्धित छन् भन्ने कुरा यस तथ्यद्वारा सबै प्रकारको प्रश्नभन्दा पर स्थापित हुन्छ कि, जब पाँचौँ स्वर्गदूतको फुकाइ समाप्त हुन्छ, तब यसरी लेखिएको छ: ‘एउटा धिक्कार बितिसकेको छ; र, हेर, यसपछि अझ दुईवटा धिक्कारहरू आउँदैछन्।’ प्रकाश ९:१२। अनि जब छैटौँ तुरही समाप्त हुन्छ, तब यसरी लेखिएको छ: ‘दोस्रो धिक्कार बितिसकेको छ; र, हेर, तेस्रो धिक्कार छिट्टै आउँदैछ। अनि सातौँ स्वर्गदूतले फुकायो।’ प्रकाश ११:१५।”

“अब, तीनै विपत्तिहरूको आगमन घोषणा गर्ने यस स्वर्गदूतसँग—जो सात तुरहीहरूमध्ये अन्तिम तीनसँग अविच्छिन्न रूपमा सम्बन्धित छन्—अविच्छिन्न रूपमा सम्बन्धित ‘तेस्रो स्वर्गदूत’ प्रकाश १४ को हो। ”

“यो पनि सबै प्रकारका प्रश्नभन्दा पर निःसन्देह निश्चित छ भन्ने कुरा देख्न सकियोस् भनेर, हामी प्रकाश १४ को तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशबाट आरम्भ गरौं, र यसको आरम्भसम्मका प्रत्यक्ष सम्बन्धहरूलाई पछिल्लिर पछ्याऔं।”

‘तेस्रो स्वर्गदूत’ सम्बन्धी अभिलेखमा पहिलो शब्दहरू यी हुन्: ‘अनि तेस्रो स्वर्गदूत तिनीहरूको पछि लाग्यो।’ प्रकाश १४:९। यसले देखाउँछ कि तेस्रो स्वर्गदूत ‘पछि लागेको’ हुँदा, त्यसअघि केही जना गइसकेका थिए।

“अतएव, अधिल्लो पदलाई लिनुहोस्: ‘अनि त्यसपछि अर्को स्वर्गदूत आयो।’ यसले देखाउँछ कि यस स्वर्गदूतभन्दा अघि पनि एउटा स्वर्गदूत आएको छ; र जब यसले त्यसको पछि अनुसरण गर्छ, तब यो ‘अर्को’ हुन्छ।”

“अब फेरि छैटौँ पदमा फर्कनुहोस्: ‘अनि मैले अर्को स्वर्गदूत देखेँ।’ यसले यो पनि प्रमाणित गर्दछ कि यसभन्दा अघि एउटा स्वर्गदूत गएको छ, जसका कारण यो स्वर्गको बीचमा उडिरहँदा ‘अर्को’ कहलिएको हो।”

“प्रकाशको पुस्तकमा अझ पछि फर्केर हेर्दा, दसौँ अध्यायको पहिलो पदमा नपुगेसम्म हामी सातौँ तुरहीका स्वर्गदूतबाहेक अर्को कुनै स्वर्गदूत भेट्नुपर्दैनौं; र त्यहाँ हामी यसरी पढ्छौं: ‘अनि मैले अर्का एक शक्तिशाली स्वर्गदूत देखेँ।’ यो अभिव्यक्तिले, पहिलेझैं, यो पुष्टि गर्दछ कि यसभन्दा अघि एउटा स्वर्गदूत छ, जसका कारण, जब यो प्रकट हुन्छ, यसलाई ‘अर्को’ भनेर उल्लेख गरिन्छ।”

अझै पछाडि पछ्याउँदै जाँदा, हामी अध्याय आठको अन्तिम पदसम्म नपुगेसम्म, छैटौँ र पाँचौँ तुरहीका स्वर्गदूतहरू बाहेक अरू कुनै स्वर्गदूत भेट्नुपर्दैनौं; र त्यहाँ हामी आदिम अवस्थामा पुग्छौं, किनकि हामी यस्तो पढ्छौं: ‘And I beheld, and heard an angel’—‘another angel’ होइन, तर, प्राथमिक रूपमा, ‘an angel’।’

“यसरी, प्रकाश ८:१३ देखि सुरु हुँदै, ‘अर्को’ भन्ने शब्दद्वारा एकअर्कासँग सम्बद्ध स्वर्गदूतहरूको एक अविच्छिन्न शृङ्खला, प्रकाश १४ को तेस्रो स्वर्गदूत र उसको सन्देशसम्मै निरन्तर चलिरहन्छ। यसरी:”

“मैले हेरें, र एउटा स्वर्गदूतलाई सुनेँ।” प्रकाश ८:१३।

“‘अनि मैले अर्को एक शक्तिशाली स्वर्गदूत देखें।’ प्रकाश 10:1।”

“‘अनि मैले अर्को एउटा स्वर्गदूत देखें।’ प्रकाश 14:6।

“‘अनि त्यसपछि अर्को स्वर्गदूत आयो।’ पद ८।”

“‘अनि तेस्रो स्वर्गदूत तिनीहरूको पछि लाग्यो।’ पद ९।”

“सायद निम्नलिखित सरल रेखाचित्रले सात तुरहीहरूमध्ये अन्तिम तीनका तीन धिक्कारहरू घोषणा गर्ने स्वर्गदूत र प्रकाश 14 को तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशबीचको सम्बन्ध स्पष्ट पार्न सहायता गर्नेछः

“पहिलो तुरही — प्रकाश ८:७”

“दोस्रो तुरही प्रकाश ८:८”

“तेस्रो तुरही प्रकाश ८:१०

“चौथो तुरही” प्रकाश 8:12 “एउटा स्वर्गदूत” — हाय, हाय, हाय। प्रकाश 8:13।

“पाँचौँ तुरही प्रकाश 9:1-11/ पहिलो धिक्कार”

“६औँ तुरही प्रकाश ९:१३ देखि ११:१३ दोस्रो हाय ‘अर्को शक्तिशाली स्वर्गदूत।’ प्रकाश १०:१”

“७औँ तुरही प्रकाश ११:१३-१९ तेस्रो धिक्कार ‘अर्को स्वर्गदूत। प्रकाश १४:६”

“‘अर्को एक पछि लाग्यो।’ प्रकाश 14:6”

“‘तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई पछ्यायो।’ प्रकाश 14:9।

“यी सबै कुराको आशय अब तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश वास्तवमा आफैंमा के हो भन्ने कुराको विचारद्वारा अझ पूर्ण रूपमा देख्न सकिन्छः यसको सतही रूपमै ‘तेस्रो स्वर्गदूत’ भन्ने अभिव्यक्तिले स्पष्टतः तीन स्वर्गदूतहरूको एक शृङ्खलामा तेस्रोलाई जनाउँछ। पहिले नै संकेत गरिएझैं, प्रत्येकले एउटा सन्देश बोकेको यी तीन स्वर्गदूतहरूको यो शृङ्खला प्रकाशको पुस्तकको चौधौँ अध्याय, पद ६-१२ मा पाइन्छ। यी तीन स्वर्गदूतका सन्देशहरू एक-अर्कामा मिसिंदै अन्ततः तेस्रोमा परिपूर्ण हुन्छन्, र त्यो पृथ्वीको बाली पाकी, र प्रभु आउनुहुँदा काट्नका लागि तयार नहोउन्जेलसम्म निनादित भइरहन छाड्दैन।”

“तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश आफैं, जसरी यो तेस्रो स्वर्गदूतका वचनहरूमा घोषणा गरिएको छ, यस प्रकार छः ‘अनि तिनीहरूका पछि तेस्रो स्वर्गदूत आयो, र ठूलो स्वरले भन्यो, यदि कसैले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छ, र आफ्नो निधारमा वा आफ्नो हातमा त्यसको छाप ग्रहण गर्छ भने, त्यसले पनि परमेश्वरको क्रोधको दाखमद्य पिउनेछ, जो उहाँको प्रकोपको कचौरामा कुनै मिश्रण बिना खन्याइएको छ; र पवित्र स्वर्गदूतहरूको उपस्थितिमा, र थुमाको उपस्थितिमा, त्यसलाई आगो र गन्धकद्वारा पीडा दिइनेछ; अनि तिनीहरूको पीडाको धुवाँ सदा सर्वदा माथि उठिरहन्छ; र ती, जसले त्यस पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छन्, र जसले त्यसको नाउँको छाप ग्रहण गर्छन्, तिनीहरूलाई दिनरात विश्राम हुँदैन। यहाँ पवित्र जनहरूको धैर्य छः यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वास पालन गर्छन्।”

“यो तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश हो, जसरी यो अन्य दुईबाट पृथक् उभिएको देखिन्छ। तर, वास्तवमा, यसलाई पृथक् ठान्न सकिँदैन; र यसरी पनि यसलाई छुट्टै उभ्याउन सकिँदैन मानौं यही मात्र संसारका लागि एउटै, पृथक् सन्देश हो; किनकि यसको सम्बन्धमा आरम्भका नै शब्दहरू यस्ता छन्ः ‘तेस्रो स्वर्गदूत तिनीहरूका पछि लाग्यो।’ यसरी, सन्देशका आफ्नै प्रारम्भिक शब्दहरूद्वारा हामी केवल एउटातिर होइन, तर त्यसअघि आएका ती दुईतिर निर्देशित

हुन्छौं। अनि 'पछि लाग्यो' भनेर अनूदित गरिएको ग्रीक शब्दको अर्थ केवल पछिपछि लाग्नु, वा छुट्टै पछ्याउनु मात्र होइन, तर 'सँगै पछ्याउनु' हो, जसरी सैनिकहरू आफ्ना कप्तानको पछि लाग्छन्, वा सेवकहरू आफ्ना स्वामीको; त्यसैले, 'कुनै कार्यमा कसैको पछि लाग्नु; आफूलाई कसैद्वारा अगुवाइ गरिन दिनु।' वस्तु वा घटनाहरूका सम्बन्धमा प्रयोग हुँदा, यसको अर्थ परिणामस्वरूप पछि लाग्नु हुन्छ; अर्थात्, 'अघिबाट गइसकेको कुनै कुराको परिणामस्वरूप पछ्याउनु।' यसरी, व्यक्तिहरूका सन्दर्भमा, तेस्रो स्वर्गदूत अधिका दुईसँगै पछि लाग्छ; र उसको सन्देश, एउटा विषयको रूपमा, अघिबाट गइसकेका कुराहरूको परिणाम, वा फलस्वरूप, पछि आउँछ।”

“तर दोस्रोको विषयमा पनि यसरी लेखिएको छ: 'अनि अर्को स्वर्गदूत पछिपछि आयो।' जसरी तेस्रो स्वर्गदूत दोस्रोको पछि लाग्छ, त्यसरी नै दोस्रो स्वर्गदूत पहिलोको पछि लाग्छ। अनि पहिलोको विषयमा यसरी लेखिएको छ: 'अनि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई उडिरहेको देखे,' आदि। तीनको यस शृङ्खलामा यही पहिलो हो। त्यससँगै अर्को एक पछि लाग्छ; अनि तेस्रो स्वर्गदूत तिनीहरूको पछि लाग्छ। तिनीहरूको उदयको क्रममा उत्तराधिकार छ; तर जब यी तीन जना क्रमशः उदित भइसकेका हुन्छन्, तब तिनीहरू एउटै भएर सँगसँगै अघि बढ्छन्। पहिलोले आफ्नो सन्देश घोषण गर्दछ; दोस्रो त्यसको पछि लागेर पहिलोसँग सम्मिलित हुन्छ; तेस्रो तिनीहरूको पछि लाग्छ, र तिनीहरूसँग सम्मिलित हुन्छ; यसरी, जब यी तीनै जना संयुक्त हुन्छन्, र आफ्नो संयुक्त शक्तिमा सँगसँगै अघि बढ्छन्, तब तिनीहरूले एक शक्तिशाली, त्रिगुणित, उच्चस्वरयुक्त सन्देशको रूप लिन्छन्। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पूर्ण हुन सबैको आवश्यकता पर्छ; र सबैको प्रस्तुति बिना तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश सत्यरूपमा दिन सकिँदैन।”

“त्यसो भए, त्रिविध सन्देशका आफ्ना-आफ्ना भागहरूमा के हो?—यहाँ पहिलो छ: 'अनि मैले अर्को स्वर्गदूतलाई आकाशको बीचमा उडिरहेको देखे, जससँग पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई, र हरेक जाति, कुल, भाषा, र मानिसहरूलाई सुनाउनका लागि अनन्त सुसमाचार थियो; जसले ठूलो स्वरले भन्यो, परमेश्वरको भय मान, र उहाँलाई महिमा देऊ; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ: अनि उहाँलाई आराधना गर, जसले स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र, र पानीका मूलहरू बनाउनुभयो।”

“यहाँ दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश छ: 'अनि अर्को स्वर्गदूत पछिपछि आयो, यसो भन्दै, बेबिलोन ढलेको छ, ढलेको छ, त्यो महान् सहर, किनकि त्यसले आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य सबै जातिहरूलाई पिउन लगाएको छ।”

“अनि यहाँ तेस्रो छ: 'अनि तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूका पछि लाग्दै ठूलो स्वरले भन्यो, यदि कसैले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छ, र आफ्नो निधारमा वा आफ्नो हातमा त्यसको छाप ग्रहण गर्छ भने, त्यहीले परमेश्वरको क्रोधको दाखमद्य पिउनेछ, जो उहाँको प्रचण्ड रिसको कचौरामा मिसावटविना खन्याइएको छ; अनि ऊ पवित्र स्वर्गदूतहरूको सामुन्ने र थुमाको सामुन्ने आगे र गन्धकद्वारा यातना भोग्नेछ: अनि तिनीहरूको यातनाको धुवाँ सदासर्वदा माथि उठिरहन्छ: र जो त्यस पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छन्, र जसले त्यसको नाउँको छाप ग्रहण गर्छ, तिनीहरूलाई दिनरात कुनै विश्राम हुँदैन। यहाँ सन्तहरूको धैर्य छ: यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू र येशूको विश्वास पालन गर्छन्।”

यी प्रत्येक सन्देशको शब्दावलीतर्फ एक झलक हेर्दा, 'followed' भन्ने ग्रीक शब्दमा निहित विचार प्रकट हुन्छ, जसको अर्थ हुन्छ 'परिणामस्वरूप पछ्याउनु'। पहिलोले अनन्त सुसमाचार बोक्दछ, हरेक प्राणीलाई प्रचार गर्न, सबैलाई परमेश्वरसँग डर मात्र, उहाँलाई महिमा दिन, र उहाँकै आराधना गर्न बोलाउँदै; किनकि उहाँको न्यायको घडी आइसकेको छ। यस सन्देशको अस्वीकारले यस्तो अवस्थाको उत्पत्ति गर्छ, जसको वर्णन, त्यस्तो अस्वीकारको परिणामस्वरूप, पछि आउने दोस्रो स्वर्गदूतका वचनहरूमा गरिएको छ। अनि पहिलो सन्देशको अस्वीकारका कारण; र दोस्रोमा घोषित गरिएको, त्यस अस्वीकारका परिणामहरूका कारण; अझ थप परिणामस्वरूप यस्तो अवस्था उत्पन्न हुन्छ, जसले तेस्रो स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई पछ्याउन आवश्यक ठहराउँछ, र पहिलो सन्देशको अस्वीकारको द्विगुण परिणामस्वरूप उत्पन्न भएका भयङ्कर दुष्टताविरुद्ध आफ्नो भयानक चेतावनी ठूलो स्वरले घोषणा गर्दछ।

“तेस्रो स्वर्गदूतको स्वर र कार्य पहिलोको स्वर र कार्यसँग एकाकार हुन्छ भन्ने कुरा उसका समापनका शब्दहरूबाट स्पष्ट हुन्छ: ‘यहाँ तिनीहरू छन्, जसले परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन् र येशूको विश्वास कायम राख्छन्;’ किनकि यही नै अनन्त सुसमाचारको प्रचारको सधैंको उद्देश्य हो। यही नै परमेश्वरसँग भय मान्नु, उहाँलाई महिमा दिनु, र ‘आकाश, पृथ्वी, समुद्र, र पानीका मूलहरू सृष्टि गर्नुहुने’ उहाँको आराधना गर्नुको सार हो। परमेश्वरका आज्ञाहरूको पालन र येशूको विश्वास नै त्यस्तो एक मात्र कुरा हो, जसले कुनै पनि प्राणलाई उहाँको न्यायको घडीमा अडिग रहन समर्थ बनाउनेछ, जसको बारेमा पहिलो स्वर्गदूतले घोषणा गर्छ, ‘आइसकेको छ।’”

“तेस्रो स्वर्गदूतका समापन वचनहरूको तुरुन्तै पछि, ‘मैले स्वर्गबाट मलाई यसो भन्ने एउटा स्वर सुनेँ, लेख, यसपछि प्रभुमा मर्नेहरू धन्यका हुन्’—अर्थात् यस समयदेखि अगाडि। प्रकाश 14:13। अनि यसको तुरुन्तै पछि यी शब्दहरू आउँछन्, ‘मैले हेरेँ, र हेर, एउटा सेतो बादल थियो, र त्यस बादलमाथि मानिसका पुत्रजस्तै एक जना बस्नुभएको थियो, उहाँको शिरमा सुनको मुकुट, र उहाँको हातमा एउटा तेज हँसिया थियो। अनि अर्को स्वर्गदूत मन्दिरबाट निस्कियो, र बादलमाथि बस्नुभएकोलाई चर्को स्वरले भन्दै, आफ्नो हँसिया चलाउनुहोस्, र कटनी गर्नुहोस्: किनकि तपाईंले कटनी गर्ने समय आएको छ; किनकि पृथ्वीको बाली पाकिसकेको छ। अनि बादलमाथि बस्नुभएकोले आफ्नो हँसिया पृथ्वीमा चलाउनुभयो; र पृथ्वीको कटनी गरियो।’ प्रकाश 14:14-16। अनि ‘कटनी संसारको अन्त्य हो।’ मत्ती 13:39।”

“फेरि: तेस्रो स्वर्गदूतले सबै मानिसहरूलाई विशेषतः पशु र त्यसको प्रतिमाको आराधनाविरुद्ध चेतावनी दिन्छ, ती जे भए पनि; र, प्रकाश 19:11-21 बाट, हामी पाउँछौं कि प्रभु स्वर्गका बादलहरूमा आउनुहुँदा पशु र त्यसको प्रतिमा ‘जीवित’ हुन्छन्, र उहाँको आगमनको तेजद्वारा तिनीहरू ‘दुवै’ नष्ट गरिन्छन्।

“यी तथ्यहरूले देखाउँछन् कि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश एक शक्तिशाली, त्रिविध, उच्चस्वरयुक्त सन्देश हो, जो प्रभुको दोस्रो आगमनको ठीक अधिपट्टि हरेक राष्ट्र, कुल, भाषा र जनसमुदायसमक्ष प्रस्थान गर्दछ; र जसले पृथ्वीको कटनीलाई परिपक्व बनाउँछ, तथा प्रभुको निम्ति तयार पारिएको एक प्रजालाई सिद्ध पार्दछ, जसरी यूहन्ना बप्तिस्मादाताको सन्देशले प्रभुको पहिलो आगमनको लागि मार्ग तयार पारेको थियो। यसरी यो संसारका लागि परमेश्वरको अन्तिम, समापनकारी, सन्देश हो।”

“अनि अब, यसरी तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश आफैंमा के हो भन्ने कुरा बुझिसकेपछि, आजका महान् राष्ट्रहरूसित त्यस सन्देशको सम्बन्ध ‘तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको समय’ को विचारद्वारा अझ राम्रोसँग छुट्याउन सकिन्छ।” A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 114.